

ново-то дѣрзновеніе, и "разумѣхъ че сѧ бескнижни и прости человѣці, чудѣхъ сѧ, но познахъ гы че сѧ были наедно 14 съ Иисуса. А като видѣхъ исцѣленій-тъ человѣкъ че ^истои съ тѣхъ, нѣмахъ що 15 да рекътъ на срецѣ. И отъ какъ имъ повелѣхъ да излѣжатъ вѣнъ отъ събо-рице-то, посовѣтувахъ ся помежду си, 16 И говорѣхъ: "Що да сторимъ на тѣзи человѣцы ? зашто, явно е на всички които живѣхътъ въ Йерусалимъ че зна- 17 менито чудо станѣ чрѣзъ тѣхъ, и не можемъ да речемъ че не е станжало. Но за да ся не разнесе повече въ народъ-тъ, съз заплашваніе да имъ запрѣтимъ, да не говорятъ вече въ това име на никого 18 человѣка. И "повыкахъ гы та имъ за- 19 рѣчахъ да не продуматъ никакъ нито да учатъ въ име-то Иисусово. А Петър и 20 Иоанъ отговорихъ имъ и рекохъ: "Ако е праведно прѣдъ Бога да послушамъ васъ повече, а не Бога, сѣждѣте. "Защото 21 "що смы видѣли и чули. А тѣ пакъ гы заплашихъ и пуснихъ гы, понеже не намѣрувахъ нищо за което да гы нака- 22 жехътъ, ^инародъ народъ-тъ; зашто всички славѣхъ Бога ^{за} това що быде. Защото 23 человѣкъ-тъ, надъ когото станѣ това чудо на исцѣленіе-то, бѣше повече отъ четы- 24 рицесетъ годинъ.

И щомъ гы пуснихъ, ^идойдохъ при 25 свои-тѣ си, та извѣстихъ това що имъ рекохъ първосвященици-тѣ и старѣши- 26 ны-тѣ. А тѣ като чухъ, възвишихъ единодушно гласъ къмъ Бога, и рекохъ: Владыко, уты си Богъ, който си напра- 27 вилъ небе-то и земѣ-тѣ и море-то, и всичко що е въ тѣхъ, Който си рекълъ чрѣзъ уста-та на Давида раба своего: "Защо са расфукахъ язычици-тѣ, и на- 28 роды-тѣ прѣговарять суетни иѣща. Прѣд- 29 станихъ царіе-тѣ земні, и князове-тѣ ся събрахъ на купъ, противъ Господа и про- 30 тивъ Помазаникъ-тѣ неговъ. Защото хи- 31 наистинѣ ся събрахъ противъ "святый-тѣ твой отрокъ Иисуса, ^икогото си помазалъ, Иродъ и Пилатъ Понтийскій, съз язы- 32 ци-тѣ и народъ-тѣ Израилевъ, "да стоп- 33 рятъ това което твоя-та рѣка и твоя-та 34 воля е прѣдопрѣдѣлила да бѫде. И нынѣ, Господи, погледни на тѣхны-тѣ заплашва- 35 нія, и дай на твой-тѣ рабы "да говорятъ 36 тво-то слово съзъ всяко дѣрзновеніе, Ты

като простирашь рѣкѣ-тѣ си на исцѣле- 37 ніе, "да ставатъ знаменія и чудеса "чрѣзъ имѣ-то ^ина святаго отрока твоего Иисуса.

И като ся помолихъ, ^ипотресе ся мѣсто- 38 то дѣто бѣхъ събрани, и испълнихъ ся всички Духомъ Святымъ, и "проповѣду- 39 вахъ слово-то Божие съ дѣрзновеніе.

А множество-то които бѣхъ повѣрува- 40 ли имаше ^иедно сърдце и един душъ; ^ии 41 ни единъ не казуваше за иѣщо отъ има- 42 обще. И апостоли-тѣ ^исъзъ силаж голѣ- 43 мж отдавахъ "свидѣтелство-то за вѣскрѣ- 44 сеніе-то на Господа Иисуса, и ^иголѣма 45 благодатъ бѣ надъ всички тѣхъ. И никой отъ тѣхъ не бѣше въ лишеніе, "защото всички които бѣхъ стопани на нивы, и 46 ли на кѣщи, продавахъ гы, и носѣхъ 47 цѣнѣ-тѣ на продадено-то, И ^ислагахъ ^иж на нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ; и ^ираздаваше ся всякому споредъ колкото му трѣб- 48 ваше.

Така Йосій нареченій отъ апостоли- 49 тѣ Варнава (което ся тѣлкува синъ утѣ- 50 шенія), Левитъ, родомъ Кипранинъ, Който ^иимаше свої землї, продаде ^иж, и до- 51 неесе пары-тѣ, и сложи ^ии прѣдъ нозѣ-тѣ 52 на апостоли-тѣ.

ГЛАВА 5.

1 А иѣкой си человѣкъ на име Ананія съзъ 2 женѣ си Сапфиръ, продаде стяжаніе, И утаи отъ цѣнѣ-тѣ, съзъ знаніе-то и на 3 женѣ си; ^ии донесе единъ частъ и сложи ^иж прѣдъ нозѣ-тѣ на апостоли-тѣ. А Петър ^ирече: Ананіе, защо ^ииспѣни Сатана сърдце-то ти, да излѣжешъ Духа Святаго, и да утаишъ отъ цѣнѣ-тѣ на нивѣ-тѣ ? 4 Като стоеше ^инепродадено, не бѣше ли твое ? и като ся продаде, не бѣше ли въ твоїхъ власти ? Защо тури това иѣщо въ сърдце-то си ? Не си рекълъ лѣжъ на че- 5 ловѣци, но на Бога. И като слушаше Ананія тѣзи думы, ^ипади и издѣхъ; и страхъ голѣма обѣзъ всички които чухъ 6 това. И станахъ по млады-тѣ, ^иобвижъ 7 го, и изнесохъ та го погребохъ. И като ся минахъ около три часа, вѣлѣ и жена му безъ да знае това що бѣше ся слу- 8 чило. И Петър ^иотговори: Кажи ми, за толкозъ ли продадохъ нивѣ-тѣ ? И ти ^ирече: Ей, за толкозъ. А Петър ^ирече: Защо ся съгласихъ ^ида искусите Духъ-тѣ

^и Мат. 11; 25. 1 Кор. 1; 27. ^и 4 Цар. 19; 15.
^и Гл. 8; 11. ^и Псал. 2; 1.
^и Иоан. 11; 47. ^и Мат. 26; 3. Лук. 22; 2; 23;
^и Гл. 3; 9, 10. ^{1, 8.}
^и М. 5; 40. ^и Лук. 1; 35.
^и Гл. 5; 29. ^и Лук. 4; 18. Иоан. 10; 36.
^и Гл. 1; 8; 2; 32. ^и Гл. 2; 23; 3; 18.
^и Гл. 22; 15. 1 Иоан. 1; 1, 3. ^и Ст. 13, 31. Гл. 9; 27; 13;
^и Мат. 21; 26. Лук. 20; 6, 19. ^{46. 14; 3. 19; 8. 26;}
^и 22; 2. Гл. 5; 26. ^{28; 31. Евс. 6; 19.}
^и Гл. 3; 7, 8. ^и Гл. 2; 43; 5; 12.
^и Гл. 12; 12. ^и Гл. 3; 6, 16.

^и Гл. 27. ^и Гл. 2; 45. 6; 1.
^и Гл. 2; 2, 4. 16; 26. ^и Ст. 34, 35. Гл. 5; 1, 2.
^и Ст. 29. —
^и Гл. 5; 12. Рим. 15; 5, 6.
2 Кор. 13; 11. Фил. 1; 27.
2; 2. 1 Пет. 3; 8. ^и Гл. 4; 37.
^и Гл. 2; 44. ^и Числ. 30; 2. Втор. 23; 21.
^и Гл. 1; 8. ^и Еп. 5; 4.
^и Гл. 1; 22. ^и Лук. 22; 3.
^и Гл. 2; 47. ^и Гл. 10; 11.
^и Гл. 2; 45. ^и Иоан. 19; 40.
^и Ст. 37. Гл. 5; 2. ^и Ст. 3. Мат. 4; 7.